

НЕЗАБРАВМОТО

ВЛАДИМИР ИЛИЧ ЛЕНИН

Във Мавзолея само тялото лежи, а всичко друго — мисъл, поглед, дух и вяра — над земното кълбо като орел кръжи и портите на бъдещите дни разтваря.

превръща се в звезда и слиза за водач на негрското рамо. Ботонна ли стена през пенеста рена за язовир гигант крилата си протяга — на Ленин мъдростта, и сърчатна ръка в труда на дръзките строители помага...

Любомир ХРИСТОВ

ТАКЪВ БЕШЕ ЛЕНИН

Авторът на този спомен е Роберт Сиверт — един от старите деца на германското работническо движение.

На 18 март 1908 година в Женева Международния съюз на работниците имаше чествование. Докладчик беше Улянов, нашият велик Владимир Илич. Той говореше за революцията от 1848 година и за значението на Парижката комуна.

нистическия интернационал състоял се през 1922 г. в Москва. Ленин предложи беседа с германската делегация, в която влязах и аз. Това бяха незабравими минути за всички ни.

В. И. Ленин и Я. М. Свердлов беседват с работници-членове на първия продоволствено-отряд от Выборгския район в Петроград 1918.

ЩЕ СЕ ОТРЕЧЕМ ОТ СТАРИЯ СВЯТ...

от В. КУТЪЯНОВ

кореспондент на ТАСС в Н. Р. Ленинград. Написано специално за в. "Борба"

Когато в Русия стана февруарската революция аз бях току що навършил десет години. По него време нашето семейство живееше в Москва. Баща ми се намираше на фронта, майка ми пишеше войничко белю и с оскъпните средства от това издържа семейството от пет деца.

Аз пиша тези редове, а в главата ми проблясват хоругови икони, портрети на царе, в ушите ми шумят противните викове на разотиващите си каски, търговци, разни подозрителни типове: "Немците с шапките си ще отблъснат Ур-рал", "Патриотическата" шумотевица мина бързо. От фронта идеха все по-тревожни и по-тревожни вестии. Войната се затегна. От позициите, като непрекъсната върволице, един след друг се влачеха ешалони с ранени войници.

кото повече продължаваше това положение, толкова по-безпокойни ставаха учителите. Зачестиха проваления на уроци. Това се възприемаше от нас с радост, като хубава възможност за безгрижие и развлечение.

театър "Вулкан" — в това здание сега се намира Театърът за драма и комедия, а подире му видяхме да го гонят група работници.

ва? Малко по-късно ми обясниха, че отивали на Червения площад революционни работници от московските заводи "Динамо" и други, излезли в подкрепа на петроградския пролетариат, вдигнал се против царското самодържавие.

бихме се жестоко. Скоро след февруарската революция аз разбрах, че сред болшевиките най-главният вожд е Ленин който горещо защитава работниците, селяните и заради това царят го е държал в затвора, пращай го е в Сибир.

такива фенери ще ги обесим... Така за пръв път задочно аз се запознах с Ленин и разбрах на кого той е истински приятел, и за кого е опасен и непримирим враг.

